

3836422/PHPH/M : สาขาวิชา : บริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข ; วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์)

ศัพท์สำคัญ : สิทธิของผู้บริโภคทางการแพทย์ / สิทธิที่จะได้รับข่าวสาร

วิเชียร ระดมสุทธิศาล : สิทธิของผู้บริโภคทางการแพทย์ ที่จะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 : ศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ป่วยนอกและแพทย์ ในโรงพยาบาลของเอกชนและโรงพยาบาลของรัฐ ("THE RIGHT TO BE INFORMED" IN CONSUMER PROTECTION ACT B.E. 2522 : SURVEY STUDY FROM THE OPINIONS OF PATIENT AND PHYSICIAN OF OUT-PATIENT DEPARTMENT IN PRIVATE AND PUBLIC HOSPITALS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, Dr.med, อ.ว.นิติเวชศาสตร์, วชิระ สิงหะกชนทร์ สค.ม. (ประชากรศาสตร์), ไชยา มาแจ้ง, วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์), เอนก ยมจินดา, พ.บ., ว.ว. นิติเวชศาสตร์ 194 หน้า ISBN 974-589-027-8

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ป่วยนอกและแพทย์ที่มีต่อสิทธิของผู้บริโภคทางการแพทย์ที่จะได้รับข่าวสารของบริการทางการแพทย์ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแพทย์เห็นด้วยว่าผู้ป่วยในฐานะผู้บริโภคทางการแพทย์ ควรจะมีสิทธิได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจและการวินิจฉัยโรค ทางเลือกของบริการแผนการรักษา ผลของการรักษาและการพยากรณ์โรค และอัตราค่าบริการ ส่วนการขอดีค้ำเนาเวชระเบียน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองไม่เห็นด้วย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองโดยภาพรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเฉพาะด้าน พบว่า ผู้ป่วยเห็นด้วยว่าผู้บริโภคทางการแพทย์ควรมีสิทธิได้รับข่าวสารด้านการตรวจและการวินิจฉัยโรคมกกว่าความคิดเห็นของแพทย์ ในขณะที่แพทย์เห็นด้วยว่าผู้บริโภคทางการแพทย์ควรมีสิทธิได้รับข่าวสารด้านผลของการรักษาและการพยากรณ์โรคมกกว่าความคิดเห็นของผู้ป่วย ความคิดเห็นระหว่างผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐและโรงพยาบาลเอกชนโดยรวมและเฉพาะด้าน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของแพทย์ในโรงพยาบาลของรัฐและโรงพยาบาลเอกชนเฉพาะด้าน พบว่าแพทย์ในโรงพยาบาลของรัฐเห็นด้วยว่าผู้บริโภคทางการแพทย์ควรมีสิทธิได้รับข่าวสารด้านอัตราค่าบริการต่าง ๆ ของโรงพยาบาลมากกว่าความคิดเห็นของแพทย์ในโรงพยาบาลของเอกชน และแพทย์ในโรงพยาบาลเอกชนเห็นด้วยว่าผู้บริโภคทางการแพทย์ควรมีสิทธิขอดีค้ำเนาเวชระเบียนของตนไปจากโรงพยาบาลได้ แต่แพทย์ในโรงพยาบาลของรัฐแสดงความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย ส่วนด้านที่เหลือและการพิจารณาโดยรวม ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คือการที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับริการทางการแพทย์ และหน่วยงานที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ประชาชน ควรหันมาให้ความสำคัญและร่วมมือกันเพื่อผลักดันให้มีการรับรองสิทธิของผู้ป่วยในฐานะผู้บริโภคทางการแพทย์ โดยเฉพาะสิทธิที่จะได้รับข่าวสารของบริการทางการแพทย์เมื่อไปใช้บริการในสถานพยาบาล